

Η ζωή του μεγάλου μοναστηριού

/ Υπόθεση Μονής Βατοπαιδίου

...Η λέξη μοναστήρι φέρνει σ' εμάς τους ορθόδοξους μιαν ορισμένη αρχιτεκτονική εικόνα: μεγάλο τετράγωνο από ενωμένα κελιά, η αυλή κλεισμένη μέσα στα κελιά, και στη μέση της αυλής η εκκλησία. Αν σ' αυτά προσθέσωμε τα θεμελιώδη μοτίβα του μοναστηριού, τον ξύλινο εξώστη που απλώνεται απ' άκρη σ' άκρη στο εξωτερικό των κελιών, τα τόξα και το κυπαρίσσι, έχουμε το μοναστήρι, την κοινή αντικειμενική εικόνα, το ρομαντικό σκιαγράφημα που βρίσκεται μέσα στο νου των Ελλήνων. Πόσα όμως νέα σχήματα δημιουργεί επάνω σ' αυτόν το θεμελιώδη τύπο του μοναστηριού ο καιρός, ποιους πλουτισμούς μπορεί να πάρει ο ρυθμός, το βλέπομε στο Βατοπαίδι. Εδώ ο καιρός είχε φαντασία. Προσθέτοντας ανάλογα με την ανάγκη, έφτιασε μια πόλη ολόκληρη, όπου τίποτε δεν είναι βαρύ, δυσαρμονικό, βιαστικό ή ξένο. ([περισσότερα...](#))